

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 190.

Femte Session.

58de Møde.

Lørdagen den 20de December.

(Fortf.)

Juslitsministeren (fortsat): En formel Mangel med Hensyn til den foreslaaede § 6 er det Udtryk, som findes deri, at Vedkommende skal i visse Tilfælde være fritagen for at tilsvare „ham utilregnelige Besskadigelse“, idet man ikke tet kan vide, hvad der forstaaes ved at „tilsvare“ saadanne Besskadigelse. Udtrykket synes imidlertid at gaae ud paa at fritage for Erstatning, ikke for Straf; men dette vilde naturligviis kunne rettes ved en anden Redaction. En anden formel Mangel forekommer mig at ligge deri, at Anmeldelsen, som er foreslaaet at skulle ssee, skal meddeles til den „nærmeste Telegraphbetjent“ inden 3 Dage for Arbeidets Paabegyndelse. Hensigten dermed skulde jo være, at En kunde komme tilstede paa Telegraphvæsenets Begne for at paasee, at ingen Besskadigelse skete ved det Arbeide, der stod under Udførelse. Men den nærmeste Telegraphbetjent kan muligens ikke bevirke, at nogen Saadan inden den foreskrevne Tid kommer tilstede; han er muligens ansat ved en af Stationerne, hvilken han ikke kan forlade, og det, han kan gjøre, er altsaa kun at signalisere til vedkommende Sted, for at en Betjent i den omhandlede Henseende kan komme tilstede. Men, som sagt, denne Bemærkning angaaer kun Formen, ikke Realiteten. Det Væsentlige, som jeg derimod har at bemærke ved denne Paragraph, er, at, naar den vedtages, vil Straf og Erstatning kunne blive at anvende ogsaa for den „hændelige“ Besskadigelse. Der fastsættes nemlig, at den Vedkommende, som lader et Arbeide udføre, kan ved en vis

Anmeldelse blive fri for at tilsvare den utilregnelige Besskadigelse. Deraf kan Slutningen meget let blive den, at, naar han ikke foretager saadan Anmeldelse, skal han tilsvare den ham utilregnelige Besskadigelse. Men den utilregnelige Besskadigelse skal aldrig tilsvares; for samme skal hverken anvendes Straf eller gives Erstatning. Den hele Bestemmelse forekommer mig, om man ogsaa vilde rette den saaledes, at det, der var dens Hensigt, blev klarere udtrykt, dog at være aldeles unødvendig og at være mislig. Der skal ifølge Lovudkastet ingen Straf anvendes, undertagen naar enten den Vedkommende forsætlig besskadiger Telegraphen eller dennes Apparater, og i saa Fald har jo Ingen yttret Noget imod Anvendelsen af Straf, eller naar han gjør sig skyldig i, hvad der i juridisk Forstand er en tilregnelig Nagtsomhed; hvad man derved forstaaer, har jeg allerede oftere ophlyst. Naar Nogen gjør en Anmeldelse saaledes, som her er foreslaaet i § 6, uden at samme er befalet, da iagttaget han en Forsigtighed, som vistnok, hvis der desuagtet skulde blive anlagt Sag mod ham, maa i høieste Maade komme ham tilgode. Det er vist aldeles klart, at den, der i saa Fald, førend han begynder et Arbeide, gjør en saadan Anmeldelse, aldeles ikke har villet besskadige Traaden; han har netop viist, at han paa enhver Maade vil søge at undgaae, at Telegraphen besskadiges, og denne Omstændighed vil komme ham saaledes tilgode, at han, om der ogsaa efter de tilveiebragte Oplysninger muligens kunde være Anledning til at antage, at han var skyldig i tilregnelig Nagtsomhed, vilde være aldeles fri for Ansvar; derimod stiller Sagen sig ganske anderledes, naar der i Straffeloven paabydes, at han skal gjøre en saadan An-